

Учитель, яким ми пишаємося

Висока ерудиція, багатство досвіду, доброта і вимогливість — усе це поєдналося в особі вчителя української мови і літератури Білилівської гімназії Ружинського району Житомирської області **Слюсар Раїси Анатоліївни**.

За плечима Раїси Анатоліївни понад 30 років сумлінної праці в школі. Усі свої творчі сили вона віддає дітям. Учителька переконана, що на уроці діти мають не тільки глибоко сприймати прочитане, а й роздумувати над текстом, спираючись на власні життєві враження й отримані знання, грамотно висловлювати свої думки. Творча атмосфера, яка панує на уроках Раїси Анатоліївни, сприяє ефективному засвоєнню матеріалу і зацікавленню предметом. Вона — той педагог, що надихає своїх учнів. Вона гармонійно поєднує в собі набутий талант учителя і природний талант щирої, доброї, турботливої людини.

Раїса Анатоліївна піклується про своїх учнів, вболіває за них, тривожиться, якими вони виростуть, чи будуть розумними і порядними людьми, чи зможуть знайти себе у сучасному складному житті, чи візьмуть із собою у широкий світ улюблені книжки.

Діти завжди з нетерпінням чекають її уроків, а вона вірить, що її учні — найкращі, найталановитіші у всьому світі. Вони співтворці уроку, разом вчать проникати в глибини художнього твору, аналізувати його, дискутувати, толерантно ставитися до думок своїх товаришів. Вони — переможці та призери олімпіад і конкурсів. Вони — її перші помічники у всіх починаннях.

Бажаю Раїсі Анатоліївни зберегти світло любові до літератури, до дітей, до творчості. Нехай у її житті буде і піднесення, і визнання.

Василь Ямковий,
директор Білилівської гімназії
Житомирська обл.

Пишу про Раїсу Анатоліївну Слюсар з Білилівки — вчительку української мови і літератури, висококласного педагога і чудову людину — добру, порядну, життєрадісну. Протягом 30-літньої діяльності вона випустила зі школи не одне покоління з міцною базою знань.

Раїса Анатоліївна навчила нас любити свою мову і культуру, образно мислити, грамотно писати і розмовляти, вільно висловлювати думки і писати вірші. Скільки творів, переказів, новел ми написали, скільки віршів вивчали, тренуючи пам'ять, скільки чернеток списали, намагаючись віршувати самі. В міру вимоглива і принципова, однак завжди лояльна і тактовна, Раїса Анатоліївна практично до 11 класу зверталася до нас протяжним і по-материнськи теплим "діти", і це ніколи не ображало.

Тільки з нашого класу у вищі навчальні заклади вступила більша частина випускників, а основа основ при

вступі — мова, грамотність, "лакмусовий папірець" якої — диктант на вступних іспитах.

Переконана: завдячуючи Раїсі Анатоліївни стала журналістом і я, випускниця Житомирського педінституту. Адже у журналістиці так багато спільного з тим, що ми робили на уроках мови і літератури!

Я нарешті озвучу комплімент, який багато років тому почула від викладачів української мови та літератури педагогічного інституту. Вони сказали мені: "Мабуть, у школі вас готували дуже серйозні і висококваліфіковані фахівці". Цей комплімент вам, Раїсо Анатоліївно!

Наша вчителька і досі дотримується таких правил: "Кожен учень — особистість. Вір у нього"; "Умій бути другом. Спілкуйся з учнем як з рівним"; "Не тами зля. Поспішай творити добро".

Знаю, у Раїси Анатоліївни в кожному класі були і нині є "фанати", які поважають її як педагога і як людину, вітають зі святами і присвячують вірші.

Наша вчителька і сама віршує.

*Щаслива та мати, що має дитину,
Нехай небагато, нехай хоч єдину.
Кровиночці милій вона заспіває,
І ніжно руками її приласкає.*

*... Для вас би сонце прихилила,
І все на світі я змогла б,
Аби жилося вам щасливо,
І не було ніколи зла...*

*Процвітай же завжди, моя школо,
Як весною квіти у гаю.
А про тебе я дбатиму завжди,
Дорогу alma mater мою.*

Анна Липська,
випускниця 1996 року
Білилівської середньої школи
Житомирська обл.

Раїса Анатоліївна Слюсар... Мабуть, для кожного, хто її знає, вона є і залишиться добрим другом, гарним учителем і мудрим наставником.

"За багато років педагогічної діяльності я не розчарувалася в професії вчителя, бо завжди є діти, які тебе чують і хочуть вчитися", — любить повторювати педагог. Вона ніколи не примушує навчатися. Лише запевняє, що це потрібно не їй, а нам.

Педагогічне кредо Раїси Анатоліївни схоже на кредо художника чи поета: "Твори, вигадуй, практикуй". Вона задіяна у всьому. Відкриті уроки, літературні вечори, свята, конкурси, вікторини — все це її стихія.

Дорога Раїсо Анатоліївно! Я безмірно вдячна Вам за те, що Ви не поділяєте учнів на кращих і гірших. За те, що у Вас завжди знайдеться порада, добре слово для кожного у складних ситуаціях. Я захоплююся Вашою справедливістю. Ви постійно вдосконалюєте наші знання, прагнете, щоб ми були справжніми осо-

бистостями. Ви — найкращий класний керівник, адже Ви — наш наставник, наш друг і порадник. Ви — справжній мовник, Ви — чудовий вчитель, Ви — взірець для своїх учнів! Ви довели, що сільський вчитель може дати якісну освіту, яка стане запорукою подальшого успіху для білилівських школярів. І я можу впевнено сказати від усіх, хто Вас знає, що Ви — Людина з великої літери.

Я просто одна із Ваших учениць, і для мене велика честь писати про Вас від імені учнів нашої школи. Ми всі бажаємо Вам міцного здоров'я, сімейного затишку, успіхів у всіх починаннях, професійного зростання, гідних та вдячних учнів.

Ми пишаємося Вами!

Діана Бойко,
учениця 11 класу Білилівської гімназії
Житомирської обл.